

[Pürschel.]

løses ikke ved et Forslag af den letbenede Kaliber som det, der her er forelagt.

Jeg har en enkelt Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister, som paa et Punkt af sin Tale talte meget om, at en Kornordning vilde medføre en Nedgang i Produktionen, en Formindskelse af Eksporten og dermed af Indtægten. Nu er jo en Formindskelse af Eksporten ikke det samme som en Formindskelse af Indtægten; det bringer det sidste Aar jo tilstrækkeligt Bevis for. Men naar saa den højtærede Landbrugsminister paa et andet Punkt i sin Tale advarer mod at tro, at det er en Fordel at købe billigt Korn og producere 7 Millioner Svin, naar vi kun kan sælge en 3—4 Millioner, saa vil jeg sige til den højtærede Minister, at disse to Afsnit af Talen er hvert for sig gode, hvert paa sit Sted, men jeg synes, at Ministeren har bragt dem for tæt til hinanden; de skriger for meget mod hinanden. Jeg vil rent teknisk tilraade den højtærede Landbrugsminister at skille dem ad, at sige det ene i een Tale og det andet i en anden Tale. Saa kan det være, det gaar, men det kan ikke gaa i den samme Tale.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde i Gaar, da jeg omtalte, at Dr. Leunbach havde været Kandidat for Kommunistisk Parti, sin sædvanlige Indsats i Debatten ved at sige „Løgn“. Det, der er Sandheden i denne Sag, er, at Dr. Leunbach stillede sig i Tilslutning til Kommunistisk Parti, som støttende Partiet, og at han opnaaede et Stemmetal af 1111, hvilket var det trediehøjeste Stemmetal, der blev noteret af nogen kommunistisk Kandidat; den, der havde det næsthøjeste Tal, havde 1112. Han havde altsaa omtrent dobbelt saa mange Stemmer som det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, bag hvem der staar det imponerende Tal af 623 Vælgere. Hvis Kommunerne ikke havde haft Dr. Leunbach, var der overhovedet ikke kommet nogen af dem ind paa Rigsdagen; det er jo den simple Sandhed her.

Jeg skal saa til det ærede Medlem, som taler om, at Straffeloven hænger bagud for Udviklingen, og om, at den er reaktionær, sige, at den er vedtaget her i Rigsdagen for 5 Aar siden saa omtrent, og jeg tillader mig at tro, at den er et bedre Udtryk for, hvad Folket ønsker i denne Sag, end de Udtryk, der kommer fra de Kredse, hvori det ærede Medlem bevæger sig. Kravet om fri Fosterslagning og praktisk talt strafrit Barnemord er Udtryk for en asiatisk Aand, som jeg, saa langt mine Kræfter

rækker, vil bekæmpe, lige saa vist som jeg til det yderste vil kæmpe for, at danske Domstole skal dømme efter, hvad den danske Rigsdag fastslaar er Ret her i Landet, og ikke efter, hvad man i Rusland og i kommunistisk inficerede Kredse finder burde være Ret. Man hoverer i Dag i „Arbejderbladet“ over den Sejr for disse Anskuelse, der er vundet ved Retten i Gaar, og jeg erkender, at der er vundet en Sejr. Men lad os nu se. Det kunde jo være, at man vaagnede op her i Landet, og saa kunde det jo være, at det blev en Pyrrhussejr.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg sige, at han aabenbart læser Forslag og Bemærkninger, som en vis Mand læser Bibelen. Naar Forrentningsprocenten i Forslaget er ansat til 5, er det, fordi den effektive Rente i Landbruget ikke ligger under dette Tal. Det ved det ærede Medlem maaske ikke, og det kan jo være undskyldeligt. For øvrigt er det saadan, at saafremt Landbrugets effektive Rente nedsættes, kan Tallet 5 selvfølgelig ogsaa ændres i samme Forhold. At de, som ikke vil nøjes med en Indtægt, der altid staar i Forhold til Nationens Indtjeningssevne, er imod et saadant Forslag, er jo meget naturligt.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, paa hvilket Punkt han havde haanet Forslaget. Det ærede Medlem sagde i Aftes i sin Tale: den Kapital, der laanes, skal forrentes med fra Nul til 2½ pCt., men Landbrugets egen Kapital skal forrentes med fra 4½ til 5 pCt. Hvor staar det skrevet, ærede Medlem, at den laante Kapital skal forrentes med fra Nul til 2½ pCt.? Det ærede Medlem ved jo for øvrigt meget godt, at hans Parti sammen med Partiet Venstre har sørget for, at vi nu gaar ind i et højere Renteniveau end det, der har været gældende til Dato, og det ligger meget langt fra 2½ pCt. Det gør det i hvert Fald, naar man undtager Obligationsejerne, der kan gaa hen i Nationalbanken og belaae de Obligationer, som Landbruget betaler 5½ à 6 pCt. effektiv Rente af til 2½ pCt.

Man overser — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen —, at der kan være Underskud i en Bedrift, selv om Gennemsnitsprocenten i Landbruget ligger ved 5 pCt. Forrentningsprocenten kan selvfølgelig for mange være negativ, og for disse kan man vel ikke tale